

Stefan's grote wens

(der Draufgänger)

Een spel van het land met ernst en humor

in drie bedrijven

door

RIDI WALFRIED

omgezet en bewerkt door

Jan ten Hove

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STEFAN'S GROTE WENS – DER DRAUFGÄNGER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIDI WALFRIED** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

Hilda van Heek - Boerin en eigenaresse van de prachtige boerderij “de Olmenhof”

Stefan Olthaar - Knecht op “de Olmenhof” (“de Olmenhof” was vroeger in het bezit van de Olthaars)

Herman Lindenberg - Rentmeester van een Landgoed (neef van Stefan)

Anna Groot Wellink - Rijke boerin van “de Dalhoeve”

Anke - Dochter van Anna

Hettie - Dienstmeisje op “de Olmenhof”

Frits - Jongste knecht op “de Olmenhof”

Hans Berghuis - Makelaar in agrarisch onroerend goed

1e bedrijf: op een zomerse dag

2e bedrijf: een week later

3e bedrijf: weer een dag later

1e BEDRIJF

1^E scène

Hilda is bezig met koffie inschenken. Stefan zit onrustig en soms fel uithalend, staat zelfs af en toe op om woorden kracht bij te zetten.

Hilda: Ik dacht dat het langzamerhand hoof tijd wordt dat jij nu eens begrijpt, dat wat ik zeg ook gebeurt.

Stefan: (*fel*) En als ik jou nou zeg dat we de bieten het beste kunnen zaaien op dat stuk grond achter de beek, omdat...

Hilda: (*resoluut*) En ik wil dat stuk grond achter de beek inzaaien met gras en daarmee basta... Begrepen!

Stefan: (*gaat weer zitten en drinkt koffie*) En waarom stuur je Leni en Frits naar die aanplant in het bos, terwijl het onkruid op het land zijn gang kan gaan.

Hilda: Ik wil dat die aanplant opgeschoond wordt... en wat ik wil...

Stefan: (*kwaad*) dat gebeurt. Ja... ja... ik weet het. Maar dat jij hier het hele bedrijf nog ten gronde richt, voordat ik de gelegenheid heb om deze boerderij terug te kopen... daar denk je niet aan!!!

Hilda: (*wat spottend*) Ha... Nou dan moet jij nog wel opschieten om dat geld voor die koop bij elkaar te krijgen, want jouw recht van koop loopt over 6 dagen af.

Stefan: (*schouderophalend, voor zich heen*) Ach... zo gauw wordt zo'n boerderij nog niet verkocht. (*dan weer fel*) Maar ik kan nog 6 dagen lang dromen, dat ik na 5 jaar hier bij jou knecht te zijn geweest, hier dan weer zit als eigenaar van de boerderij.

Hilda: (*verontwaardigd*) Poe... Knecht bij mij.. Daar raak je me mee! Hoe vaak heb je mij niet gezegd dat je je hier helemaal niet als knecht voelt, maar dat je werk hier jou juist zo'n goed gevoel geeft. En als extra geef ik je zelfs ook nog een loon.

Stefan: (*spottend*) Ja... en zelfs het eten heb ik er nog bij.

Hilda: (*fel, kwaad*) En daarbij, wat was er met jou gebeurd, als ik niet zo gauw die boerderij van jou gekocht had, toen jouw broer zo'n grote som geld had geleend? Nou...

Stefan: (*gelaten*) Ja... ja... daar ben ik jou ook dankbaar voor en in het bijzonder, dat je mij 5 jaar lang het recht op terugkoop hebt gegeven.

Hilda: En dat jouw broer daarna niks weer van zich heeft laten horen, daar heb ik toch geen schuld aan?

Stefan: Nee, dat is zo. Ik had er ook het volste vertrouwen in dat mijn broer mij in 5 jaar zou terugbetalen en me niet met zo'n grote schuld zou laten zitten.

Hilda: Nou ja... dat is jouw zorg... Ik wil je nu dadelijk even zeggen, dat als het jou niet lukt om de boerderij binnen 6 dagen terug te kopen, dan verkoop ik het volgende week aan Berghuis, want die heeft al een bod gedaan.

Stefan: *(men ziet dat hij angst heeft, heft handen op)* Jij wilt het direct verkopen? Aan die Berghuis? Is dat die makelaar...? *(staat op, loopt rond, gaat dan dicht bij Hilda staan en spreekt emotioneel)* Hilda, meen je dat echt... *(ongelovig)* ... Dit verkoop je toch niet... De boerderij is niet zo groot, maar het ligt hier zo mooi, het is toch een lust om hier te wonen.

Hilda: *(rustig)* Het is mij hier te eenzaam. Ik koop wat dichterbij de stad of misschien ga ik wel in de stad wonen. Ergens zal ik het geld toch aan moeten besteden.

Stefan: *(heel fel)* Ja... en dan uitgeven aan stomme dingen.

Hilda: *(wat kwaad, stamp met voet)* Stefan... weet wat je zegt tegen je...

Stefan: *(opstandig)* Boerin... Nou ja, jij bent de baas en ik ben maar de knecht. *(wordt weer rustig, dan weer haast smekend tot Hilda)* Hilda... Jij gaat de boerderij toch aan geen mens anders verkopen dan aan mij? Dit huis is een erfstuk van mijn vader en die heeft het weer...

Hilda: *(spottend)* ...van zijn vader gekregen en zo verder tot Adam en Eva toe. Ik heb de oude boeken hier op de boerderij ook wel ingekeken. Ik weet alles hoor.

Stefan: *(emotioneel)* Mijn broer en ik... als kinderen... alle bomen zijn we wel eens ingeklommen; hier over de sloten gesprongen... en soms ook wel eens middenin gevallen...

Hilda: *(spottend lachend)* Ja jij bent verscheidene keren bijna verdronken. Ik weet alles hoor... Alles weet ik...

Stefan: *(wordt weer heel kwaad)* Ja... alles weet je... Maar zal ik je zeggen wat jij bent...! Een vrouw zonder hart in haar lijf... woord breken doe je... Een mispunt ben je.

Hilda: *(kwaad, gaat vlak voor Stefan staan, fel)* Waat...??? Is dat jouw dank voor alles? Wat ik...

Stefan: *(kwaad, fel tegenover elkaar)* Dat ik me 10 maal per dag erger aan jou dat interesseert jou niet... dat jij mijn boerderij hier naar de bliksem helpt en dat jij mij nog slechter behandelt dan onze jongste knecht, die Frits, dat jij... eh... ach wat... *(kalm smekend)* Hilda... jij weet toch hoe mij hier alles aan het hart gaat. Wees a.u.b. niet kwaad op mij... dat ik zo uitgevallen ben tegen jou.

Hilda: *(neemt afstand)* Op tijd en plaats de mond dicht houden zou je beter staan.

Stefan: *(loopt vertwijfeld rond)* Wanneer wij beiden alleen hier zijn, geeft het altijd strijd... *(haalt schouders op)* Ik weet zelf niet... ach wat... Ik ga naar de stal... *(wil weggaan)*

Hilda: Niets ervan. Jij gaat ook naar het bos naar de aanplant.

Stefan: *(spottend)* Ik naar het bos? Wat moet ik daar bosbessen plukken?

Hilda: Jij gaat kijken wat Leni en Frits uitgevoerd hebben. Dan stuur je Leni naar huis om de varkens te voeren en Frits moet de koeien melken.

Stefan: *(woest)* En jou stuur ik naar het gekkenhuis!

Hilda: *(streng)* Stefan... Als jij nog één keer zo weer tegen mij te keer gaat, dan kun je onmiddellijk hier huis en hof verlaten.

Stefan: Ach wat... Dat kun je helemaal niet doen. Ik heb het recht om hier als knecht te blijven zolang mijn voorkeursrecht duurt en dat duurt dus nog 6 dagen. En tot dan kan er nog van alles gebeuren.

Hilda: *(kwaad)* Zorg er dan in elk geval voor dat je me de laatste week niet meer onder de ogen komt. Ik wil je hier niet meer zien!

Stefan: *(sussend)* Nou... nou mevrouw de boerin, nu moet je niet zo beledigd doen. Kun je dan mijn galgenhumor helemaal niet begrijpen? Kun je je dan echt niet in mijn positie verplaatsen?... Nou vooruit dan... dat gekkenhuis neem ik terug!!

Hilda: *(maakt zeer kwade bewegingen)* Hoe durf jij...?

Stefan: *(spottend)* Ik ben al stil... mevrouw de Boerin... ik bedoel mevrouw Winkels- van Heek. *(op andere toon sprekend)* Maar vertel me eigenlijk eens, waarom jij je nu opeens zo interesseert voor dat bos?

Hilda: Dat zal ik je nog zeggen... Ik verwacht bezoek van de nieuwe rentmeester van het landgoed dat achter het bos ligt. Ik denk dat hij belangstelling heeft voor het bos.

Stefan: Zo... Ken jij die nieuwe rentmeester soms al?

Hilda: *(trots)* Ja... Hij is de broer van mijn vriendin. Hij is daarbij ook nog houtvester.

Stefan: *(bang)* Is hij soms ook een koper?

Hilda: Nee... Hij zal me alleen hier het hele spul taxeren... en daarbij... eh hij komt hier ook nog om een andere reden die Herman Lindenberg.

Stefan: *(doet heel verbaasd)* Die Herman Lindenberg? Is dat de nieuwe rentmeester van het landgoed? Dat is waarachtig nog een volle neef van mij. Zijn moeder is een zuster van mijn vader. Maar ik heb hem in lange tijd niet meer gezien.

Hilda: Zo... nou dan ben je waarachtig nog familie.

Stefan: Als ik geweten had dat hij hier zo dicht in de buurt zijn arbeid had, dan had ik hem nog wel een keer bezocht.

Hilda: (*spottend*) Die heeft daar zoveel werk, die heeft vast geen tijd om bezoek te ontvangen.

Stefan: (*wat fel*) Zo... en uitgerekend nu heeft hij wel tijd en ook nog om hier te komen?

Hilda: (*geheimzinnig*) Nou ja... hij is net dertig en nog vrijgezel... Ik denk dat het de hoogste tijd wordt dat hij gaat trouwen.

Stefan: (*sprakeloos*) Waat... Hij trouwen???... Maar die is toch nog te jong voor jou. Een man moet toch altijd een paar jaar ouder zijn dan zijn vrouw.

Hilda: (*lacht hem spottend uit*) Ha... ha... wie zeg jou dat **ik** met hem wil trouwen?

Stefan: (*verbaasd*) Nou... ik ken hier in de omgeving er verder geen één.

Hilda: (*doet weer geheimzinnig*) Wees maar gerust hoor... Ik heb de ware voor hem uitgezocht!

Stefan: (*totaal verbaasd*) Dus jij wilt niet... met hem... (*zucht diep*) Goddank.... Nou dan zal dat met dat verkopen ook direct nog wel niet zo'n vaart lopen... (*vrolijk*) Nou dan ga ik toch maar naar het bos toe hoor! (*gaat zingend af, zingt bekend refrein en loopt even later langs het venster en zwaait vrolijk naar Hilda*) Tot ziens... mevrouw de boerin.. Ik neem de fiets mee hoor... dan ben ik er nog eerder. (*men hoort hem zingend weggaan, hier kunnen ook toevallig andere burens passeren*)

2e scène

Hilda: *(kijkt hem kwaad na en zucht)* Ha... wat een nare kerel, heeft totaal geen respect. *(dan goedhartig)* Maar hij is van binnen een heel goed mens. Ja... anders had hij zijn broer ook niet zo geholpen. Verkoopt zijn boerderij, die hem toch zo aanhangt... Nou ja... *(kijkt hem nog na)* Daar fietst hij heen... *(zuchtend loopt wat terug)* Nou ja... ik hoop toch eigenlijk wel dat hij zijn spul hier nog terug kan kopen,... maar eerlijk gezegd is het onmogelijk dat hij nog aan zoveel geld komt... Maar één ding staat in elk geval vast... ik moet hier weg... Het gaat niet goed met mij... nee...nee... Het gaat niet goed zo... *(zucht)* ... Ach wat... komt tijd... komt raad... En misschien koopt die makelaar Berghuis hier de boerderij wel of anders Anna van Groot Wellink, die hebben ook geld genoeg. *(hoort bezoek aan komen en kijkt)* O, zie toch eens aan. Daar komt Anna net aan. Misschien moet het wel zo zijn. *(begroet haar van verre en zegt dat tot zichzelf)* Foei... foei, wat is die Anna oud geworden. Ze lijkt wel 10 jaar ouder dan ze is. *(verwelkomt haar heel vriendelijk)* Het doet me plezier dat je gekomen bent! *(geeft haar hand)* Hoe gaat het er mee? *(kijkt haar aan en zegt dan)* Nou Anna, jij ziet er nog goed uit. Jij ziet er nog jonger uit dan je bent.

Anna: Nou jij ziet er anders ook nog jong uit! Hoe oud ben je eigenlijk? *(zet ondertussen koffer en tassen neer of van fiets)*

Hilda: Dat weet je toch wel. Ik ben net zo oud als jouw zuster, daar heb ik bij in de klas gezeten.

Anna: Zo... maar dan lijkt jij veel jonger dan zij! Nou ja... jij heb ook geen last met een man en met kinderen. Zij heeft zes kinderen.

Hilda: Zo... zo.... En jij hebt maar één dochter he?? Waar is Anke eigenlijk? Heb je haar niet meegebracht?

Anna: Ja... ja... zeker... Maar ik heb ze even terug gehouden, daar achter die struiken.

Hilda: *(verbaasd)* Maar waarom dat dan?

Anna: *(doet heel ernstig)* Wat ik je nu ga vertellen is heel belangrijk voor het geluk van mijn dochter.

Hilda: Maar als zij met die Herman Lindenberg trouwt, dan wordt ze vast wel gelukkig. Het is een hele vlotte jongen.

Anna: Op dat vlot zijn komt het alleen niet op aan. Mijn Anke krijgt een batse met geld mee en op den duur krijgt ze ook onze grote boerderij nog en als zij dat wil dan koop ik hier jouw boerderij ook nog.. Zo'n kleinigheid stelt bij mij niet veel voor.

Hilda: Maar die Herman is zo'n vlotte jonge, die zal vast en zeker dat wel aan staan om eh...

Anna: (*valt in*)... Laat mij uitpraten. Mijn dochter Anke is een begerenswaardige partij. Ik wil niet dat iemand haar neemt om haar geld en bezit... Nee, hij moet haar gewoon aardig vinden. Ik bedoel: Mijn Anke moet alleen uit wederzijdse liefde trouwen.

Hilda: Ach jaaa... uit liefde!!

Anna: Ja, precies zo als in die boeken, in de romans gebeurd.

Hilda: (*spottend*) Aha... zo... zo...

Anna: En daarom heb ik haar even laten wachten, zodat ze niet tegelijk met mij aankomt.

Hilda: Maar waarvoor dat dan?

Anna: Nou ja voor alle lui hier op de hof!

Hilda: O... maar op het ogenblik is hier toevallig niemand. Ze zijn allemaal naar de aanplant in het bos.

Anna: (*tevreden*) Dat komt dan heel goed uit. Dan roep ik gelijk mijn Anke. Maar luister Hilda: ik wil dat die deerne van mij hier gewoon als dienstmeisje bij jou op de boerderij is. Als die Herman haar werkelijk wil hebben moet hij verliefd worden op een arm dienstmeisje. Hij mag absoluut niet weten dat zij eh... Nou... is dat een goed idee of niet soms??

Hilda: (*lachend*) Het is waarachtig net als in zo'n roman boek.

Anna: (*houd handen voor mond en roept*) Anke... Anke... hoor je mij??

Anke: (*van achter*) Jaaaa...

Anna: Kom maar hier heen.

Anke: Ja... moeder...

Anna: Wij wilden eigenlijk gisteren al komen. Maar net toen we van huis weg wilden, kwam er een grote zwarte kat voorbij rennen. Nou jij weet wel... dat beduidt niet veel goeds... Dus hebben we maar rechtsomkeert gemaakt en zijn we vandaag gekomen.

Hilda: (*lachend*) Maar vrouw Groot Wellink toch. Jij bent toch niet bijgelovig?

Anna: Nou ja... ik heb zo mijne ervaringen, als ik je die vertel... praat je wel anders. (*roept nog een keer*) Anke... waar blijf je dan?

Anke: (*met fiets*) Ik ben er al! (*Anke is een hele leuke jonge meid, maar in armoedige werkkleren*)

Hilda: Zeg vrouw Groot Wellink wat zegt je man eigenlijk van deze bijzondere zaken.

Anna: (*verbaasd*) Mijn man?? Die heeft daar niets over te vertellen. Die begrijpt daar toch niets van!!

Hilda: (*lachend*) Het lijkt me toe dat die helemaal niet veel te vertellen heeft.

Anna: (*bazig*) Ja... ik heb die man van mij goed afgericht. Nou... waar blijft die deerne? Ik heb ze heel eenvoudig aangekleed. De mooie

kleren zitten hier allemaal in de koffer en de tas. *(dan lachend)* Ha... ha... Ik verheug me er nu al op wat voor ogen haar bruidegom zal opzetten als hij in plaats van zo'n arm dienstmeisje zo'n goudvis in de hand heeft... *(ziet Anke nu aankomen)* Aha... daar komt mijn Anke.

Anke: *(springt vrolijk van fiets)* Goedendag tante Hilda.

Hilda: Dag Anke... *(kan hand geven)*

Anna: *(streng)* Denk er om Anke... van nu af aan geen tante meer, maar gewoon boerin. Onthoud dat nu goed hoor!!

Anke: Ja natuurlijk. *(vrolijk)* Dag Boerin.

Hilda: *(voor zich)* Wat een aardig deerntje.

Anke: *(hoort het ook)* Maar ik vind jou ook heel aardig hoor boerin. *(kijkt Hilda aan)* OOo... Wat heb jij mooie tanden. Waar heb je die laten maken?

Hilda: Ha... ha... Dat zijn mijn eigen tanden nog hoor!

Anke: Maar natuurlijk als je ze zelf betaald hebt zijn ze ook van jou eigen.

Hilda: *(lacht)* Ja... ja... zo ongeveer..

Anna: *(boos)* Wees niet zo brutaal, deerne, anders moet ik er jou nog één om de oren doen. *(tot Hilda)* Hilda neem alles maar niet zo aan. Ze kan soms nog zo kinderachtig doen.

Anke: *(voelt zich beledigt)* Nou ik bedoel alleen maar... Dat ze zo mooi zijn.

Hilda: Wees maar gerust deerne. Ze zijn nog helemaal echt. En als je het niet geloofd, dan doe er de vinger maar tussen.

Anke: Ja... dat zal wel. Ik laat me niet bijten!

Hilda: Nou ik hoor het al. Met haar zullen we zeker nog wel het één en ander beleven. Maar *(tot Anna)* lief is ze wel. Ik gun haar graag een flinke man, die ook nog een beetje ontwikkeld is.

Anke: *(vrolijk)* Ja zo ééntje moet ik hebben; dan ben ik ook niet meer alleen.

Anna: *(streng)* Praat toch niet zo'n onzin.

Anke: Nou ja... tante... eh... ik bedoel boerin. Het arme meisje dat ik ben heeft maar 4 klassen van de lagere school doorlopen, maar alle 4 wel dubbel.

Anna: Hou je nu maar stil. Ik heb je toch duidelijk gezegd, dat je niets van jezelf zou vertellen. Niemand mag eigenlijk weten wie je nu echt bent.

Anke: Ja... dat weet ik nu wel. *(begint dan onnozel op te noemen)* Ik ben een arm meisje uit een dorpje in de omgeving. Mijn ouders hebben een heel klein huisje... nou ja... dat is zo klein, daar was geen plaats meer voor mij... en daarom...

Anna: (*onderbreekt haar*) Dat is te overdreven, het beste is dat je alleen wat zegt als je wat gevraagd wordt, maar dan wel vriendelijk.

Anke: (*komisch*) Ja zeker... vriendelijk...Ik ben een arm meisje en ik moet nu dienen bij tante...

Anna: Pssst...

Anke: O ja... bij de boerin van de Olmenhof. (*vragend*) Is de bedriegerij zo goed??

Anna: Ja... ja... (*tot Hilda*) Ik ben van plan hier ook een paar dagen te blijven. Heb je nog een slaappleats voor mij?

Hilda: Natuurlijk. Boven is nog een grote gastenkamer naast mijn kamer. (*wijst naar links*) En die Anke kom in de kleine kamer achter mijn kamer. Door de gang komt men achter het huis en de stallen. En daar achter die ramen (*wijst*) is de keuken.

Anna: Nou dat is dan afgesproken. Dan ga ik nu naar mijn kamer. Ik moet nog uitpakken.

Hilda: (*neemt koffer*) Kom dan maar gelijk mee. Anke kom jij ook zo? (*gaat met Anna naar binnen, af*)

Anke: Ja ik kom. En dan begin ik direct met het werk hier op de boerderij. Hopelijk worden mijn inspanningen hier goed beloond. (*ze wil afgaan, maar net komt nu Frits op*)

3e scène

Frits: (*komt op in werkkleren met greep, hark, etc, hij blaast en zucht*)

Foei... foei.. wat een zwaar karwei daar in het bos. (*ziet dan Anke*)

Aha... wie hebben we daar...? Goedendag deerne.... Wie ben je eigenlijk?

Anke: Wie ben jij dan?

Frits: Ik ben Fritske, de jongste knecht hier op de hof.

Anke: O, dan is het goed. Ik ben een arm meisje uit een ander dorp. Mijn ouders hebben daar zo'n klein huisje. Er was voor mij geen plaats meer. En daarom ben ik hier gekomen bij tante... eh de boerin van de Olmenhof, als dienstmeisje.

Frits: (*doet medelijdend*) Och... een arm deerntje. Dat doet me verdriet. Ik ben ook een arme jongen. Maar ik wil nu mijn leven totaal veranderen.

Anke: Hoe dan...?

Frits: Ik ga trouwen.

Anke: Oo... wanneer dan?

Frits: Dat weet ik nog niet. Maar mijn toekomstige moet aan een heleboel wensen voldoen, dat wil zeggen; vermogen, rijkdom en geld.

Anke: Zo... nou dan moet je met je boerin gaan trouwen.

Frits: (*resoluut*) Nee... die mag ik niet.

Anke: (*kijkt hem aan*) Nou ja... voor jou is zij eigenlijk ook te oud.

Frits: Dat heb je helemaal goed. Ik moet er ééntje hebben van 17.

Anke: Ahaa... moet ze ook nog mooi zijn??

Frits: Dat is ook een voorwaarde. En eh... luisteren moet ze naar mij als een politiehond.

Anke: Brrr... Maar eh... als dan jouw schoonmoeder soms op bezoek komt?

Frits: Dan zeg ik heel hoffelijk; op mijn hof heb jij niets te zoeken, daar ben je totaal overbodig net als een blindedarm.

Anke: (*voor zich*) Daar moet mijn vader een tijdje bij in de leer. Want die heeft dat net hard nodig. (*dan luid*) En wat moet jouw aanstaande nog meer hebben?

Frits: Ze moet altijd mooi aangekleed zijn. Niet zo'n sloofje als jij er nu uitziet, met die oude kleren. Ze moet er uitzien als een opgesierde kerstboom.

Anke: Zo... en wie moet dat dan weer opruimen?

Frits: Dat zal ik haar goed bijbrengen, zodat ze weet wat ze aan me heeft!

Anke: (*lacht vrolijk*) Die is goed... dat zoiets nog bestaat in levende lijve. (*lacht hartelijk*)

Frits: Waarom lach je zo?

Anke: Jij hebt echt wat komisch op de hals.

Frits: Ikke... Wat dan??

Anke: Jouw kop... *(gaat lachend snel af)*

Frits: *(loopt haar na)* Wacht maar fratsenmaker. Jij zult me nog leren kennen.

Hilda: *(komt ondertussen op)* Aha... Ben je weer terug Frits? Hoe was het met het werk in het bos?

Frits: Zo ik bekijken kan... wel goed. We hebben al een mooi stuk klaar! Helemaal op achteren moeten we nog.

Hilda: Dan is het voorlopig genoeg. Die Berhuis zal vast niet door het hele bos lopen.

Frits: *(nieuwsgierig vragend)* Wil je werkelijk alles verkopen boerin?

Hilda: Ja... Gaat jou dat trouwens wat aan?

Frits: Nee... Maar dat je nu met die Berhuis doet. Dat is maar een halve boer. Die handelt alleen maar in grond. Ik heb daar niets tegen, maar ik had liever dat je met verkopen wacht tot ik zoveel geld bij elkaar heb!

Hilda: *(lacht)* Jij... ha... ha... Hoe wil jij aan zoveel geld komen?

Frits: *(ernstig)* Nou dat kan soms zo veranderen wanneer ik...

Hilda: *(lachend)* Ja... ja... dat weet ik nu wel... als jij de hoofdprijs in de loterij wint of dat je ergens een schat vindt.

Frits: *(opgewonden)* Ja... een schat... Dat heb je goed geraden boerin. En nu ga ik direct melken! *(wil afgaan maar komt terug)* Zeg boerin... wat is dat eigenlijk voor een deerne die je hier op de hof aangenomen hebt?

Hilda: Die is me aanbevolen door eh... nou ja doet er ook niet toe. Als ze zich nog niet goed redt met het varkens voeren dat moet je haar maar helpen.

Frits: Die zal ik aan het werk zetten. Daar kun je je op mij verlaten. *(spuugt zich in handen als was het zware arbeid. Gaat af)*

Hilda: *(kijkt hem lachend na)* Een schat wil hij hebben. Ha... wat zich die jonge lui toch allemaal in het hoofd halen... Ach ja... wat ze toch allemaal verwachten.... wat je zo zeker weet dat je het hebben wilt, dat gaat vast niet in vervulling.

4e scène

Hettie: *(komt op met fiets en schoffel, hark etc in werkkleding)* Zo... Boerin daar ben ik weer. *(met gevoel)* O... o... wat is het mooi om te werken in het bos. Ik zou er wel willen overnachten.

Hilda: Ja... ja... daar is het nog zo'n frisse lucht. En die lekkere bramen.

Hettie: O ja... ik heb er nog wat meegebracht. Ik breng ze wel in de keuken en dan ga ik eerst de varkens voeren.

Hilda: O nee... dat is niet meer nodig. Dat doet nu de nieuwe deerne.

Hettie: *(heel verbaasd)* Waat... de nieuwe deerne?

Hilda: Ja... een noodhulp voor de komende oogst. Zij moet laten zien wat ze kan en daarom ga jij nu maar de kamers schoonmaken. We hebben bezoek gekregen en er kom nog iemand. Ik maak vast koffie.
(af)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto